

Rapport – utenlandsopphold høsten 2018

Beate Steinveg, stipendiat statsvitenskap UiT

Institusjon: Visiting scholar ved University of California Santa Barbara, Bren School of Environmental Science and Management

Tidsrom: 1. august til 5. desember 2018

Veileder: Professor Oran Young

Problemstilling:

What are the impacts of conferences on Arctic governance, and through which mechanisms can they influence developments and processes in the region?

Jeg valgte å kontakte professor Oran Young ved UCSB, Bren School for mitt utenlandsopphold. Både fordi han er en av de fremste innenfor mitt felt (Arctic governance), og på anbefaling fra Piotr Graczyk, tidligere stipendiat på ISV. Mitt opphold ved Bren School overgikk alle faglige forventninger jeg hadde før avreise.

Jeg var ved UCSB i 4 måneder, og hadde nærmest ukentlig veiledning med professor Young. Vi jobbet med:

- Innramming av prosjektet innenfor feltet; hvordan definere Arctic governance og hva er relevante elementer for min avhandling.
- Spissing og fokusering av problemstilling og forskningsspørsmål ut fra formålet om å etablere hvilken impact konferanser (uavhengig variabel) har på Arctic governance (avhengig variabel).
- Hvordan jeg skal gå fram for å etablere en effekt; hvilke mekanismer er relevant å undersøke som potensielle kanaler for innflytelse av konferanser.
- Hvordan jeg skal kunne bygge opp argumentasjon ut fra det allerede innsamlede datamaterialet (intervjuer, deltakende observasjon og dokumentanalyse).

For min doktorgrad var dette en veldig nyttig prosess. Jeg har helt siden oppstart med prosjektet slitt med hvordan jeg skal kunne "måle en effekt". Det er utfordrende, når casene er uformelle arenaer som ikke produserer håndfaste resultater. Det var svært bra å få professor Youngs innspill på dette.

Han påpekte at styrken i prosjektet mitt er det omfattende intervjumaterialet jeg har samlet inn. Ut fra dette mente han den beste løsningen er å bygge opp et argument for en effekt gjennom å akkumulere en sterk bevisbyrde for/imot hypotesene.

Vi jobbet med å identifisere hvor det er konferanser kan ha en større innflytelse, utover sin egen eksistens. Dette førte til en ny innretning på avhandlingen, bygd opp rundt fire mekanismer:

- 1) **Agenda** setting og konferansers innflytelse på hvilke saksområder som dominerer og får oppmerksomhet i andre forum i arktisk.
- 2) **Aktører** som opererer i regionen og ønsker å realisere sine interesser og få gjennomslag for sin politikk. Spesielt, konferansers funksjon for ikke-arktiske stater som ønsker å etablere seg som legitime stakeholders, for å delta i økonomisk utvikling, vitenskapssamarbeid og politiske prosesser.
- 3) Den arktiske governance strukturen (**arkitekturen**), bestående av Arktisk Råd samt nyopprettede ordninger for samarbeid innenfor spesifikke politikkområder (the Polar Code, the Agreement on Unregulated Fishing in the Arctic Ocean, the Arctic Economic Council, the Arctic Science Ministerial etc.), og hvilken rolle konferanser har i samspillet mellom det økende antall elementer og aktører som har behov for samarbeid, rolleavklaring og koordinering.
- 4) Den dominerende **narrativen** om Arktisk; hvordan forstås regionen og hva er konferansers betydning for aktører i forhold til å teste ut alternative tilnærminger.

Mens jeg var i USA reiste jeg til Arctic Circle Assembly i Reykjavik (16. – 22. Oktober) som, i tillegg til Arctic Frontiers, er en av hovedcasene i studien. På forhånd diskuterte jeg og professor Young hvordan jeg kunne bruke konferansen til å teste ut om disse fire mekanismene var de mest fruktbare. Konklusjonen i etterkant var at det var de.

Vi gjennomgikk også intervju-guiden min, og spisset den til å bli mest mulig relevant for å avdekke effekter av konferanser gjennom mekanismene av interesse.

Før avreise til USA hadde jeg gjennomført 17 informantintervju, og etter oppholdet i USA, inkludert feltarbeid på Arctic Circle, har jeg nå totalt 23 intervju. Det må også nevnes at samarbeidet med professor Young åpnet døren til kontakt med informanter jeg tidligere ikke har fått respons fra, inkludert tidligere president på Island (og initiativtaker til Arctic Circle Assembly) Olafur Ragnar Grímsson som jeg intervjuet i desember, samt USAs arktiske ambassadør under President Obama, en bekjent av professor Young, som jeg reiste til Monterey for å intervju.

Oppsummert har jeg etter utvekslingsoppholdet ved Bren School nå en tydelig innretning for avhandlingen. Vi utarbeidet en ny kapittelstruktur, som jeg har diskutert

med mine veiledere på UiT (Hans-Kristian Hernes og Knut Mikalsen), som var enig i at oppbyggingen nå virker logisk, og vil få frem styrken i mitt empiriske materiale.

I tillegg til samarbeidet med Professor Young, kontaktet jeg Professor Eric Smith på Department of Political Science, og fikk lov å følge et PhD-emne han holdt:

Environmental Politics and Policy (se vedlegg for forelesningsemner og pensum).

Ettersom visumet mitt ikke tillot at jeg tok studiepoeng betalte jeg ikke for emnet, og leverte heller ingen oppgaver / tok eksamen. Men jeg fikk delta i forelesningene som en immatrikulert student, og hadde stort utbytte av diskusjonene der.

Tromsø, 18. Januar 2019

Beate Steinveg